

O huvud blodigt sårat

Paul Gerhardt (1607-1676)

Hans Leo Hassler (1564-1612)

legato

1 O hu-vud, blo-digt, så - rat, av hån och smä-lek höljt. O
2 O an - sik - te, du hö - ga, som nyss be-tvang en värld, din
3 Den bör-da du har bu - rit min synd och ond-ska är, den
4 Jag vill hos dej för - bli - va som å - ter - lös - te mej och

legato

$\text{♩} = 90$

hu - vud, sla-get, få - rat, i kamp och ång-est böjt. O
makt nu gäl-ler fö - ga, din fäg - ring är för - tård, din
skörd som du har sku - rit jag såd - de, Her - re kär. När
dej mitt hjär - ta gi - va och all - tid äl - ska dej. När,

hu - vud som skall si - ras med ä - re - krans en dag, men
glans till in - tet vor - den. O, vem har släckt den blick, vars
skul-dens tyngd mig bö - jer hos dig jag sö - ker råd. Till
Her - re, du mej slu - ter ut - i din kär - leks famn, jag

(4)

nu med tör - ne vi - ras, dej öd-mjukt häl-sar jag. 5 Dig
ljus allt ljus på jor - den i klar-het ö-ver - gick? 6 När
dej mitt rop jag hö - jer: se ned till mig i nåd! 7 Träd
lugn och trygg-het nju - ter i den - na säl - la hamn.

tac - kar allt mitt hjär - ta, min Her - re Je - sus god, för
jag skall läm - na värld - en, o, läm - na du ej mej, och
i min sis - ta tim - ma själv för mitt ö - ga fram. Ack,

all din dju - pa smär - ta och allt ditt tå - la - mod. Du
låt vid hä - dan - fär - den min blick ej släp - pa dej. När
låt mej då för - nim - ma din bild på kor - sets stam. Dess

vän, för e - vigt tro - gen, dig vill jag mej för - tro. När
vån - da tryc - ker an - den i sis - ta kam - pens nöd, kom
drag jag då vill göm - ma i dju - pet av min själ och

(3)

jag till skörd är mo - gen, mej bär-ga till din ro.
då och los - sa ban - den, o Je-sus, för din död.
dö-dens smär-ta glöm - ma. Den så dör, han dör väl.